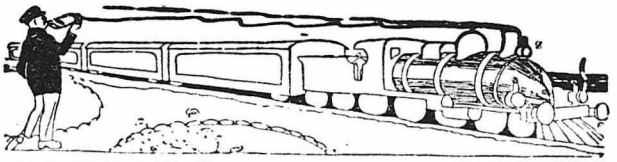

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΙΗΡΕΣ

Ο ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΣ

(Τοῦ Λαμπρυγιέρ)

Νὰ τί θὰ πῇ ἀφηρημένος :

Ὁ Μενάλκας εἶχε χάσει μιὰ φορὰ στὸ παιγνίδι ὅλα τὰ χρήματα ποὺ εἶχε μέσα στὴν σακκούλα του. Θέλοντας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδι, μπῆκε στὴν κάμαρά του, ἄνοιξε ἕνα ντουλάπι, ἔβγαλε μιὰ κασετίνα τὴν ἄνοιξε, πῆρε ὅσα χρήματα ἤθελε καὶ νόμισε πὼς τὴν ξανάβαλε στὴ θέσι της.

Ἔξαφνα ὅμως ἄκουσε γαυγίσματα σκύλλου μέσα στὸ ντουλάπι. Ἔκπληκτος τότε ἀνοίγει πάλι τὸ ντουλάπι καί... πεθαίνει στὰ γέλοια, βλέποντας νὰ πηδᾶ ἐμπρός του τὸ σκυλλάκι του, ποὺ τὸ εἶχε χώσει στὴ ντουλάπα... ἀντὶ τῆς κασετίνας !

Μιὰ μέρα πάλι ὁ Μενάλκας βρισκόταν στὸ κατάστρωμα ἑνὸς βαποριοῦ καὶ ρώτησε τί ὥρα εἶνε. Τοῦ ἔδωσαν τότε ἕνα ὡρολόϊ νὰ κυττάξῃ μόνος του, μά, ὅσο νὰ τὸ πάρῃ στὰ χέρια του, ξέχασε καὶ τὴν ὥρα, ξεχάστηκε κι' ὁ ἴδιος καὶ τὸ πέταξε στὴ θάλασσα σὰν κάτι ποὺ ἦταν ἐντελῶς περιττό !...

Ὁ Μενάλκας ἔγραψε κάποτε ἕνα ἐκτενὲς γράμμα, ἔρριξε ἀπάνω λίγη σόνη γιὰ νὰ στεγνώσῃ ἡ μελάνη καὶ κατόπι ἔρριξε πάλι τὴν σόνη μέσα στὸ μελανοδοχεῖο !...

Μὰ δὲν εἶνε αὐτὸ τὸ πᾶν.

Ὁ Μενάλκας ἔγραψε κάποτε δύο ἐπιστολὲς καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ τὶς ἔκλεινε στοὺς φακέλλους ἔκαμε λάθος κι' ἡ ἐπιστολὲς πῆραν διαφορετικὴ διεύθυνσι.

Ἕνας φίλος του δοὺς πῆρε τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ γράμματα τὸ ἄνοιξε καὶ διάβασε τὰ ἑξῆς :

«*Μπάρμπα - Πέτρο, μὴ ξεχάσῃς μόλις πάρῃς αὐτὸ τὸ γράμμα μου νὰ μοῦ στείλῃς τ' ἄχυρο ποὺ σοῦ παράγγειλα*».

Ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐπαύλεως τοῦ Μενάλκα, πῆρε τὸ ἄλλο γράμμα, τὸ ἄνοιξε καὶ διάβασε τὰ ἑξῆς :

«*Ὑψηλότατε, ἐξετέλεσα μὲ τυφλὴν ὑποταγὴν τὰς διαταγάς, τὰς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης ηὐδόκησε νὰ μοῦ δώσῃ !...*»

Κάποια ἄλλη μέρα πάλι ὁ Μενάλκας ἔτυχε νὰ συναντήσῃ σ' ἕνα σπίτι μιὰ νέα χήρα. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ τῆς μιλάῃ γιὰ τὸ μακαρίτη σύζυγό της καὶ κοντὰ στἄλλα τὴν ρώτησε πῶς καὶ πότε πέθανε. Ἡ χήρα ἡ ὁποία ἦταν καὶ λιγάκι εὐαίσθητη, συγκινήθηκε μὲ τὶς ἐρωτήσεις του αὐτές κι' ἄρχισε νὰ στενάζει καὶ νὰ κλαίει μὲ λυγμούς !... Τοῦ διηγήθηκε ἐν τούτοις μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὰ τῆς νόσου τοῦ συζύγου της, ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποὺ ἀρρώστησε ὡς τὶς τελευταῖες του στιγμές...

— Δὲν μοῦ λέτε κυρία μου, τῆς λέει τότε ἀφηρημένος ὁ Μενάλκας, δὲν εἴχατε παρὰ αὐτὸν μόνον;...

Λάμπρυγιερ

κομεῖο ! Ἡ φτωχὴ Ὀρτανσία δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίστασι. Δὲν τῆς ξήγησα καθαρὰ τὸ πρᾶγμα. Μποροῦσε—σκέφτηκε—νὰ εἶνε πραγματικῶς λιγάκι ἄρρωστη. Εἶχε πονέσει τόσο γιὰ τὸ θάνατο τοῦ συζύγου της !... Κλείστηκε λοιπὸν στὸ φρενοκομεῖο ὑποκύπτουσα στὴ μοῖρα της, χωρὶς γογγυσμούς.

Ζήτησε μόνον νὰ τῆς στείλουν καὶ τὴν πήλινη σουπιέρα της, γιὰ νὰ τὴν ἔχει κοντά της. Καὶ οἱ κληρονόμοι της ποὺ δὲν εἶχαν κανένα λόγο νὰ μὴν ἱκανοποιήσουν τὴν ἀνέξοδη αὐτὴ ἐπιθυμία της, τῆς τὴν ἔστειλαν ἀμέσως...

Μὲ τὴν σουπιέρα δίπλα της ἡ Ὀρτανσία Παννεντεπὶ ἔζησε ἥσυχα τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τῆς ζωῆς της μέσα στὸ φρενοκομεῖο... Παραπονιόταν μόνον κάποτε γιὰ τοὺς κληρονόμους της ποὺ τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει ἐντελῶς καὶ ἐξεκοκκάλιζαν τὴν περιουσία της, χωρὶς νὰ τὴν λογαριάζουν...

Τέλος ὅταν ἔννοιωσε τὸ θάνατο νὰ πλησιάζῃ, θέλοντας νὰ τιμωρήσῃ τοὺς κληρονόμους της γιὰ τὴν «ἐλάχιστη» ἱπποτικὴ διαγωγή τους ἀπέναντί της», ὅπως ἔλεγε, ἐκληροδότησε τὴν πήλινη σουπιέρα στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου !

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν δωρεὰ αὐτὴ ἡ κ. Ὀρτανσία Παννεντεπί, τὸ θῦμα αὐτὸ ἑνὸς τόσον ἀθώου ψέμματος τοῦ συζύγου της, πέθανε ἱκανοποιημένη...

Οἱ κληρονόμοι της δὲν λυπήθηκαν καθόλου γιατὶ ἔχασαν τὴ σουπιέρα. Τὴν εἶχαν δεῖ, ἤξεραν πὼς δὲν ἀξίζει τίποτα. Ἡ κληρονομιὰ ποὺ ξεκοκκάλιζαν ἦταν ἀρκετή. Ζοῦσαν πειὰ πλούσια κ' ἐπιδεικτικά. Δημόνησαν πολὺ γρήγορα τὴν μακαρίτισσα Ὀρτανσία. Δὲν τῆς ἄναψαν οὔτε ἕνα κερί, δὲν τοὺς ἄκουσε ποτὲ κανεὶς νὰ λένε γιὰ τὴ ψυχή της :

— Θεὸς σχωρέστην !... Ἦταν τόσο καλή !...

Ζερμαὶν Μπωμὸν

ΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΠΑΛΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΠΑΤΑΛΩΝ

«Ὅποιος γευματίζει λιτά, δειπνᾶ πλούσια !... Τὸ μαργαριτάρι τῆς Κλεοπάτρας. Τὰ πειὸ πολυδάπανα συμπόσια. Τὰ χρυσᾶ πέταλα τῶν ἀλόγων τοῦ Βοργία. Ὁ ζωγράφος Μπάουερ καὶ ὁ Θησαυρός του. Πῶς τὸν ἐσπατάλησε ἄψε-σβύσε καὶ γιὰ νὰ μὴ... τὸν σκοτίζῃ !

Ὁ Διογένης, βλέποντας κάποτε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἀπὸ τὴν πολλή του σπατάλη εἶχε φθάσει στὸ σημεῖο νὰ μὴν ἔχῃ νὰ φάῃ, στὸ δεῖπνο του, παρὰ μόνο ξερὲς ἐλιές, ἐγύρισε καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἂν γευμάτιζες πάντα τόσο λιτά, σήμερα δέν... θὰ δειπνοῦσες τόσο ἄσχημα !

***

Ὁ πιὸ σπάταλος ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἦταν—ὅπως ἀναφέρουν τουλάχιστον ὁ Πλίνιος καὶ ὁ Ὁράτιος—ὁ γιὸς τοῦ Λισόπου.

Σὲ κάποιο συμπόσιο, θέλοντας νὰ δοκιμάσῃ τὶ γεύση εἶχαν τά... μαργαριτάρια, ἔρριξε ἕνα ἀπὸ αὐτά, ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου «σεστερσίων», μέσα σὲ ἕνα ποτῆρι... ξύδι, κι' ἀφοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ διέλυσε, τό... ἔπιε !... Τοῦ ἄρεσε δὲ τόσο πολὺ ἡ... γεῦσις του, ὥστε, γιὰ νὰ μὴ μείνουν παραπονεμένοι οἱ προσκαλεσμένοι του ἐκέρασε ἕνα ἕκαστον μὲ τὸ ἴδιο πολύτιμο ποτὸν διαλύσας στὰ ποτήρια τους ἀνάλογα μαργαριτάρια...

***

Ἀπὸ τὸν Πλίνιο δανειζόμεθα καὶ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτο :

Ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου Κλεοπάτρα ἑστοιχιμάτισε κάποτε μὲ τὸν Ἀντώνιο, ὅτι θὰ ἐξόδευε γιὰ ἕνα συμπόσιο ποσὸν δέκα ἑκατομμυρίων σεστερσίων, ἤτοι ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων σημερινῶν λιρῶν ! Ὁ Ἀντώνιος ἐδέχθη τὸ στοίχημα, ὥρισε δὲ ὡς ἐλλανοδίκην κάποιον Πλάγκον. Ἡ Κλεοπάτρα ἔδωσε τότε διαταγὴν νὰ ἑτοιμασθῇ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, ὅταν δὲ προσῆλθεν καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν ἀνέλυσε μέσα σ' ἕνα ποτῆρι μὲ ξύδι ἕνα μαργαριτάρι ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ τὸ ἐρρόφησε !... Ἑτοιμαζόταν δὲ νὰ διαλύσῃ καὶ δεύτερο μαργαριτάρι, ὅταν ὁ Πλάγκος τὴν ἐσταμάτησε δηλώσας ὅτι εἶχε κερδίσῃ τὸ στοίχημα !

Ὅταν, ἀργότερα, ἡ Κλεοπάτρα νικήθηκε κ' ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ της μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους θησαυρούς της, κατεσχέθη καὶ τὸ περίφημο μαργαριτάρι ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀναλύσῃ καὶ νὰ πίῃ κατὰ τὸ προαναφερόμενον συμπόσιον καὶ τὸ ὁποῖον διεσώθη χάρις στὴν ἐπέμβασῃ τοῦ Πλάγκου. Τὸ μαργαριτάρι αὐτὸ τὸ ἔκοψαν εἰς δύο καὶ κατεσκεύασαν ἕνα ζεῦγος θαυμασίων σκουλαρικιῶν, τὰ ὁποῖα ἀφιέρωσαν στὴν Θεὰν Ἀφροδίτη τοῦ Πανθέου.

Κι' ἔτσι ὅπως τονίζει καὶ ὁ Πλίνιος, μὲ τὴν μισὴν ἀξίαν τοῦ δείπνου μιᾶς ἑταίρας, ἐστολίσθηκε μιὰ Θεά !...

***

Μέγας σπάταλος ἐπίσης ὑπῆρξεν ὁ Καῖσαρ Βοργίας. Φαντασθῆτε ὅτι ὡς καὶ τὰ ἄλογά του ἀκόμη τὰ ἐπετάλωσε μέ... χρυσὰ πέταλα. Τὰ πέταλα δὲ αὐτὰ δὲν τὰ ἐκάρφωνε παρὰ μέ... ἕνα μόνον καρφὶ γιὰ νά... χάνωνται στὸ δρόμο καὶ νὰ τὰ μαζεύουν οἱ διαβάτες !...

***

Ἰδοὺ τώρα καὶ μιὰ πρωτότυπη σπατάλη :

Ὁ διάσημος ζωγράφος Μπάουερ ἐζήτησε κάποτε, ἀπὸ ἕναν ἑκατομμυριοῦχο ἄγγλο, ἑκατὸ χιλιάδες δουκάτα γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ τὸ πορτραῖτο του. Ὁ ἄγγλος ἐδέχθη καὶ κατέβαλε τὸ ποσόν. Ὁ ζωγράφος, μόλις εὑρέθηκε κάτοχος ἑνὸς τόσον τεραστίου ποσοῦ τό.. σκόρπισε πάνω στὸ κρεββάτι του κι' ἄρχισε νὰ κυλιέται ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων, βγάζοντας ἄναρθρες κραυγὲς ἀπὸ τὴν χαρά του. Κατόπιν, ἐκάλεσε διαφόρους ἄνδρας καὶ γυναῖκες τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης καὶ τὸ ἔρριξε μαζί τους στὶς πειὸ ὀργιώδεις διασκεδάσεις !...

Τρεῖς ἡμέρες, κατόπιν δὲν ἀπέμεινε ἀπὸ ὅλο αὐτὸ τὸ τεράστιο ποσὸν οὔτε πεντάρα ! Χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μελαγχολήσῃ διόλου γι' αὐτὸ ὁ γλετζὲς καλλιτέχνης, ἐπῆγε στὸν ἔμπορο τῶν πινάκων του (κάθε ζωγράφος, ὡς γνωστόν, ἔχει κι' ἀπὸ ἕναν ἔμπορο ὁ ὁποῖος φροντίζει εἰδικῶς γιὰ τὴν πούλησῃ τῶν ἔργων του) καὶ τοῦ... ἐζήτησε ἐργασία.

— Μὰ καλά, τὸν ἐρώτησεν ὁ ἔμπορος, τὶ ἔκανες τὴν περιουσία σου ;

— Τήν...ξεφορτώθηκα, ἀπήντησε μιλώντας ὁ Μπάουερ, γιὰ νά... μὴ μὲ σκοτίζῃ στὴ δουλειά μου !...

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων της, εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς : «Παλάτια ποὺ ταξειδεύουν». «Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραήλ». «Τὰ μαρτύρια τῶν Ἀστέρων τῆς ὀθόνης». «Στὴ χώρα τοῦ Νείλου». «Ἡ ἑβραία τραγῳδὸς Ραχήλ». «Ἡ γυναίκα χωρὶς ὄνομα». κλπ. κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τὰ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ τὸ συναρπαστικὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. **Διονυσίου Κοκκίνου** : "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,,